

Tisztelt ünneplők, kedves Testvéreim!

Egy családban mindig nagy örömet jelent, amikor a családtagok közül valakinek elérkezik a születésnapja. Minden évben különleges ez a nap, viszont nagyobb hangsúlyt kapnak az ilyen családi ünnepnapokon a kerek évfordulók.

Ma nem egy személynek, hanem a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetnek ünnepeljük a születésnapját, pontosabban a megalakulásának 75. évfordulóját. Ma nem a „családtagokat” köszöntjük, hanem a családtagok ünneplik a család megalakulásának napját. Ilyen értelemben inkább hasonlítható ez az ünnep a házassági évfordulóhoz. A család létrejöttének a körülményeire én most nem szeretnék kitérni, hiszen valószínű, erről majd a továbbiak rendjén szó lesz.

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület úgy tekint a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetre, mint a saját lelkészképző intézetére, amely fenntartása a testvéregyházakkal együtt közös kötelességünk és felelősségünk. Az elmúlt évtizedek is ezt bizonyítják. Egyházkerületünkben szolgáló lelkipásztoraink több, mint 95%-a ennek az intézetnek a falai között szerzett lelkipásztori oklevelet és készült fel a gyülekezeti szolgálatra. Nem kérdés számunkra, hogy a lelkipásztori hivatás után érdeklődő és erre elhívást nyerő ifjainkat, a kolozsvári teológia fele irányítjuk. Meggyőződésünk, hogy a Partiumban és Erdélyben született fiatalok, itt, ebben az intézetben tanulva értik meg igazán, milyen feladatai vannak egy romániai magyar református (protestáns) lelkipásztornak. Fontos, hogy a gyökereik, legyenek azok a hitnek, vagy akár a nemzeti öntudatnak a gyökerei, itt hatoljanak egyre mélyebbre, mert ezáltal szilárdulnak meg abban a meggyőződésükben, hogy az evangélium hirdetésére és ez által, a lelkek megmentésére, elsősorban itt, a szülőföldünkön kapunk elhívást.

Egyházkerületünk, Isten segítségével, ezután is mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a lelkipásztorképzés itt, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben továbbra is biztosítva legyen. Igyekszünk úgy végezni az ifjúsági missziót, hogy a Szentlélek munkája által mindig legyenek olyanok, akik a lelkipásztori pályán szeretnének szolgálni. Viszont elengedhetetlenül fontos az is, hogy az intézet hallgatói ne csak a tudományok terén haladjanak előre, hanem a lelkiek terén is gyarapodjanak. Szükséges a tudomány, a tudás, de megfelelő lelkiség, Krisztusba mélyen gyökerező hit és Isten Igéjére épülő hiteles élet nélkül nem lehet, a szó igazi értelmében, lelkipásztorrá lenni.

Nyilván, tudom, a hit Isten ajándéka, de az, ami a teológiai intézetben történik, az Úr eszközévé lesz az itt tanuló diákok formálásában, szolgálatra való felkészítésében.

Engedjétek meg, hogy két fontos biztatást helyezzek a teológiai intézet tanárainak, diákjainak és mindannyiunknak a szívére:

Az első: Isten Igéje legyen mindig az őt megillető helyen! A Szentírás bírjon e falak között, az itt oktatók és tanulók életében rendíthetetlen tekintéllyel! A Biblia nem egy tankönyv, amit a bibliakritika módszereivel ízekre szedünk, hanem Isten élő Igéje, amelynek hitelességét nem vonhatjuk kétségbe. A Biblia nem mese, nem mítosz, hanem Isten kijelentése, amely a Szentlélek munkája által ma is élő és ható! Ahol ezt kétségbe vonják, ott az alapok tűnnek el a teológiai oktatásból.

A második biztatás a közösség megélésére vonatkozik. A keresztyén hit és élet legnagyobb ajándéka: a közösség (koinónia). A lelkipásztorok közösségben élő, közösséget szolgáló

tanítványok. Ezért fontos, hogy a hallgatók a teológiai intézetben eltöltött hat évben tapasztalják meg, milyen, a bibliai alapokra épült közösségi élet, mert ezt a mintát fogják magukkal vinni a gyülekezeti szolgálatba. A Szentírás tanítása szerint, közösség ott jön létre, ott fejlődik folyamatosan, ahol az igét komolyan veszik és naponként megélik. Az egymással való közösségünk, kapcsolatunk pedig szemlélteti az Istennel való viszonyunkat is. A Krisztusban való közösség megélése meghatározó alap a lekipásztorrá formálódás folyamatában.

Ezekkel a gondolatokkal kívánok sok áldást a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet tanári karának és hallgatóinak az életére! Zárásként hadd idézzem Pál apostolnak a második korinthusi leveléből származó szavait: *„Szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.”* (2Kor 15,58)

Bogdán Szabolcs János